یادداشت

خطرات ادغام صندوق بیمه روستاییان و عشایر

محسن ایزدخواه
عضو موسس صندوق

● سومین مدیرعامل صندوق بیمه‌اجتماعی کشاورزان، روستاییان و عشایر اخیرا در همایشی تحت عنوان زنان در مسیر توسعه اجتماعی با تاکید بر برنامه ششم‌توسعه از طرحی رونمایی کرده است که به ادعای ایشان، در این صندوق تحت عنوان «بیمه‌اجتماعی فراگیر» تدوین شده و قرار است براساس مفاد این طرح، پوشش همگانی در حوزه پیری و بازنشستگی اجرایی شود. مفهوم دیگر این سخن این است که با شکل‌گیری صندوق بیمه‌اجتماعی فراگیر عملا صندوق بیمه‌اجتماعی روستاییان و عشایر منحل و روستاییان مانند سایر اقشار شهری در زمره مشمولان این بیمه قرار می‌گیرند در این‌خصوص توجه به نکات ذیل اهمیت دارد:

۱ـ روح کلی قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین‌اجتماعی گسترش و تعمیق پوشش‌های بیمه‌ای در حوزه‌های مختلف به‌ویژه پیری و بازنشستگی با اولویت‌دادن به بیمه‌های مبتنی بر بازار کار و اشتغال و از همه مهم‌تر تشکیل صندوق‌های بیمه‌های موردنیاز که قانونگذار به‌صراحت در بند «د» ماده «سه» قانون ساختار از آنها به تفکیک از قبیل حرف و مشاغل آزاد، بیمه روستاییان و عشایر بیمه خاص زنان سالخورده و خودسرپرست و بیمه خاص حمایت از کودکان نام برده است. اما در همین ماده از بعضی حرف و مشاغل با صراحت و تاکید بیشتری نام‌برده و فعالیت صندوق‌های مربوطه را موردتوجه قرار داده است به‌طوری که در تبصره‌دو ذیل ماده‌سه همین قانون، دولت را مکلف کرده است ظرف دوسال از تاریخ ابلاغ قانون ساختار (۱۳۸۳) امکان تحت‌پوشش بیمه قرارگرفتن اقشار مختلف جامعه از جمله روستاییان، عشایر و شاغلان فصلی را فراهم کند.

۲ـ به‌نظر می‌رسد یکی از دلایلی که قانونگذار چندین‌بار به بهانه‌های مختلف بر بیمه روستاییان و عشایر تاکید کرده و دولت جناب آقای خاتمی بلافاصله این صندوق بیمه‌ای را تشکیل داد، ظلمی بود که بیش از ۴۰سال به این جامعه شریف، مولد و زحمتکش به ناحق روا شده بود و باوجود مبانی قانونی قدمی برای تحت‌پوشش قراردادن آنها برداشته نشده بود بر این اساس از اواخر اسفندماه۸۳ مقدمات تاسیس این صندوق فراهم شد و از سال۱۳۸۴ عضوگیری را شروع کرد. نکته بسیار مهمی که در تدوین آیین‌نامه اجرایی صندوق موردتوجه قرار گرفت، وضعیت معیشتی و جبران کمک دولت در فرصت ازدست‌رفته ۴۰ساله بود به‌نحوی که با عضویت آسان و راحت و به‌نوعی حمایتی در این صندوق، روستاییان و عشایر بتوانند از مزایای قابل‌قبولی برخوردار شوند گرچه در طول فعالیت دولت نهم و دهم باوجود اینکه پیش از چهارهزارمیلیاردریال دولت و مجلس علاوه‌بر سهم متعهدشده خود به این صندوق پرداخت کرده‌اند، ولی به‌علت ضعف مدیریت و قانون‌شکنی‌های فراوان، حدود یک‌میلیون‌نفر از جمعیت واجد شرایط حداقل ۱۰میلیون‌نفری با متوسط پرداختی چهارسال را تحت‌پوشش قرار داد این در حالی است که در برنامه‌پنجم توسعه بر پوشش کامل این بیمه تاکید شده و از همه مهم‌تر این صندوق هیچ‌گونه دغدغه مالی و تامین اعتبار نداشته است.

ادامه در صفحه ۱۷

رفتاری دوگانه با اصل قانون‌اساسی

سر شورایاری‌ها بی‌کلاه ماند

معصومه اصغری

عکس: مهدی حسنی، شرق

شورایاری‌ها در این سال‌ها برای سه‌دوره انتخابات خود بارهاوبارها به درهای بسته خوردند و دلیل هم این بود که از ابتدا وزارت‌کشور، دولت و مجلس با شکل‌گیری شورا و فرزندشوراها مخالف بودند و هستند. در این سال‌ها برای کم‌کردن حضور و اثرگذاری شوراها و عدم شکل‌گیری نهاد شورایاری‌ها تلاش شده و در بسیاری از موارد هم موفق بوده‌اند و نمود این موفقیت را باید در عدم‌شکل‌گیری نهاد شورایاری‌ها به شکل واقعی و اصولی دید.

نباید خودمان را گول بزنیم و فکر کنیم با چنددفتر در محلات تهران و چندمانور رسانه‌ای شهرداری روی شورایاری‌ها و سه‌انتخابات که هرکدام با ماجراهایی عریض و طویل برگزار شدند، نهاد شورایاری‌ها به‌پا می‌شود. البته تجربه بوروکراسی تجربه گول‌زننده‌ای است که ما بارها آن را تجربه کرده‌ایم و هنوز نهاد بالاسری شورایاری‌ها یعنی خود شوراها به شکلی نگران‌کننده درگیر آن شده‌اند و از اصل کارشان که همان نظارت است، باز مانده‌اند.

شورایی که شأن نظارتی خودش را نگه نمی‌دارد، نمی‌تواند انتظار داشته باشد که دیگران این شأن را حفظ کنند چه اینکه در بسیاری از امور از جمله همین انتخابات شورایاری‌ها هم، کم‌کاری و اختلاف اعضای دوره قبلی و جدید شرایط را به این وضع رساند. شورای شهر در این چهاردوره همچنان برای موجودیت خود اماواگر دارد و با ترس‌ولرز پیش می‌رود، قدم‌های بزرگ برنمی‌دارد، مخالفت‌های هزینه‌بردار ندارد، با هرشهرداری که می‌آید، همراه می‌شود و برای دورشدن از شائبه سیاسی‌کاری و کارشکنی و... با مصلحت‌گرایی روزگار می‌گذراند و حالا برای فرزند درونی خودش دست‌وپا می‌زند.

شاهد این حرف هم گفت‌وگوی منصور روشناسی، معاون دولت و امور کمیسیون‌های شورایعالی استان‌ها با ایسناست که می‌گوید: «شورایعالی استان‌ها تاکنون برای موضوع شورایاری‌ها با توجه به اختیاری که برای ارسال طرح و لوایح به صورت مستقیم به دولت و مجلس دارد، اقدامی انجام نداده است. در اصل هفتم قانون‌اساسی به شوراهای محله اشاره شده اما قانونی برای انتخابات آن در کشور وجود ندارد که این یک نقیصه بزرگ مختص کلانشهرهاست و قانون‌گذار از ابتدا برای برگزاری انتخابات شوراهای محله برنامه‌ای نداشته است.»

از سوی دیگر وزارت‌کشور به‌عنوان متولی انتخابات با شرایط شکل‌گیری، فعالیت، انتخابات و اصولا ضرورت‌های این نهاد مشکل دارد و شاید به‌نوعی ترجیح می‌دهد این پتانسیل مردمی جدید که به‌نوعی تحت اختیار شورا و شهرداری و جریان حاکم بر آن است، حداقل تا سال‌آینده و برگزاری انتخابات مهم مجلس همین‌طور معلق روی هوا بماند و بعد در مورد آن تصمیم بگیرد. البته توجیه‌های قانونی و قانع‌کننده زیادی هم برای این تصمیم وجود دارد.

البته حرف وزارت‌کشور قانونی است و وزیر کشور کاملا درست می‌گوید که «این انتخابات خلاف‌قانون است؛ زیرا در قانون، انتخاباتی به‌نام «شورایاری‌ها» پیش‌بینی نشده است» چراکه از همان سال‌های شکل‌گیری شوراها در مورد حدود اختیارات و وظایف شوراها در قانون‌اساسی و اصول مورد اشاره تصمیم‌گیری جدی‌ای نشده و هردولتی کار را از سر خود بازکرده و شوراها هم پس از شکل‌گیری تمام‌قد به فکر باقی‌ماندن بودند و چگونه‌ماندن چندان‌جدی گرفته نشد و اگر امروز و فردا فرماندار و سپس استاندار و در ادامه هم وزارت‌کشور و دولت منت برسر شوراها گذاشته و با برگزاری انتخابات آنطور که مورد نظر است موافقت کنند، این ماجرا را برای همان مصلحت‌اندیشی زیرسبیلی رد کرده‌اند به این امید که تا دوره بعدی اوضاع تغییر کند و خلاصه این مساله هم مثل بسیاری امور دیگر با پاک‌کردن صورت‌مساله، حل می‌شود.

اختلاف‌نظر شورا و استانداری در مورد برگزاری انتخابات چهارمین دوره شورایاری‌ها بر سر این بود که این مصوبه «فاقد قابلیت اجرایی» تشخیص داده شده بود و در نهایت موضوع به هیات حل اختلاف رفت و هیات حل اختلاف به‌نفع مصوبه شورای‌اسلامی شهر تهران رای داد و یک‌شرط گذاشت که البته مساله جدیدی نبود و آن اینکه «برگزاری انتخابات شورایاری‌ها توسط شورای اسلامی شهر تهران، اما با هماهنگی دستگاه‌های ذی‌ربط برگزار شود».

فرمانداری در ادامه با این شرط و نظر مخالفت کرد و ایراد قانونی گرفت و علاوه‌بر این مورد، نگرانی‌هایی مثل مسایل اجتماعی - امنیتی، مشخص‌نبودن مکانیسم رسیدگی به شکایات و بحث رسیدگی به صلاحیت افراد را مطرح کرد که البته چندان بیراه نیست و در این موارد مشکلات زیادی هم وجود دارد. رسیدگی به موضوعات شوراها و شورایاری‌ها از سال‌ها قبل مساله مبتلا به وزرای کشور بوده است و در هردوره‌ای هرکدام یا نخواسته‌اند یا فرصتی پیدا نکرده‌اند تا اشکالات قانونی قانون شوراها را برطرف کنند و گاه به جای اصلاح دست به حذف هم زده‌اند. اینکه در این سال‌ها همین سه‌دوره انتخابات برگزار شده است جزو همان مواردی است که با نوعی مصلحت‌گرایی پیش رفته و حالا کارش گره خورده است.

به همه این اشکالات قانونی و اجرایی، باید اختلاف‌نظر قابل توجه دولت و مدیریت شهری در دولت قبل و دولت فعلی را هم اضافه کنیم و یادمان نرود که این رفتارهای سلیقه‌ای چه بلاهایی بر سر شهر و شهروندانش آورده و همچنان می‌آورد. به بیانی اگر در دوره قبلی شوراها که به دلایلی شش‌ساله شد و فرصت بیشتری داشت، پیگیری‌های حداقلی برای ساماندهی امور شورایاری‌ها انجام می‌شد، حالا شورایاری‌ها گوشت قربانی این ماجرا نبودند و شوراها هم مجبور نبودند برای اصل مسلمی که در قانون‌اساسی آمده، اینطور به تکاپو بیفتند.

وزارت‌کشور به‌عنوان متولی انتخابات با شرایط شکل‌گیری، فعالیت، انتخابات و اصولا ضرورت‌های این نهاد مشکل دارد و شاید به‌نوعی ترجیح می‌دهد این پتانسیل مردمی جدید که به‌نوعی تحت اختیار شورا و شهرداری و جریان حاکم بر آن است، حداقل تا سال‌آینده و برگزاری انتخابات مهم مجلس همین‌طور معلق روی هوا بماند و بعد در مورد آن تصمیم بگیرد

مرتضی طلایی که مسوولیت ستاد هماهنگی‌های شورایاری‌های شهر تهران را برعهده دارد، ضمن بیان جزییاتی از تاکید قانون‌اساسی در مورد شوراها و شورایاری‌ها، می‌گوید: قانون‌اساسی، بعد از بیان اصل‌ششم، به صراحت در اصل‌هفتم قانون‌اساسی به نقش شوراهای محلی یا همان شورایاری‌ها اشاره می‌کند. هرچند یکی از اختلاف‌نظرها به همین بند یعنی تفاوت شورایاری‌ها و شورای محل برمی‌گردد، اما از نظر طلایی این شفافیت در قانون در مورد شورایاری‌ها وجود دارد.

حرف مسوولان دولتی و وزارت‌کشور درست است و این مشکل را باید مستقیما از ناحیه کم‌کاری شوراها دید و پرسید اگر فردای روز انتخابات اشکالات حقوقی و اختلافات بالا گرفت، مسوولیت این شرایط را جز وزارت‌کشور چه ارگانی برعهده می‌گیرد؟ شورایی که ثابت کرده توان نظارت بر خودش را ندارد، چطور می‌تواند این حجم از مطالبات مستقیم مردمی را پاسخ دهد؟ و اساسا مگر وزارت کشور می‌تواند کنار بنشیند تا چنین اشکالاتی به‌وجود آید؟

رحمانی فضلی، وزیر کشور دولت یازدهم یا هردولت دیگر حق دارد بگوید: «در مقررات و قوانین برای وزارت کشور به‌عنوان متولی برگزاری انتخابات، انتخاباتی به نام شورایاری‌ها تعریف نشده و هرکس متولی اجرای این انتخابات است، باید در این خصوص اظهارنظر کند که آیا مجوز قانونی دارند یا خیر، اما وزارت‌کشور مجوزی در این خصوص صادر نکرده است».

ماجرای این اختلاف به مسوول اصلی قانون یعنی مجلس شورای اسلامی هم کشیده شده و این نهاد هم همچون سال‌های قبل مسوولیتی را برای نظارت بر انتخابات شورایاری‌ها نپذیرفته و مشخص نیست چطور شورای شهر تهران قرار است با ۹نفر از نمایندگان خود به‌عنوان هیات نظارت بر انتخابات، صلاحیت حدود ۲۵هزارنفر از کاندیداها را بدون کمک ارگانی دیگر تشخیص دهد.

در آخرین اظهارات حسینعلی امیری، سخنگوی وزارت‌کشور با تاکید بر اینکه قانون موضوعی به نام انتخابات شورایاری‌ها را پیش‌بینی نکرده است و برگزاری دوره‌های قبلی انتخابات شورایاری‌ها نیز بر اساس برداشتی بود که از حکمی به نام تشکیل انجمن‌ها انجام شده، تاکید کرده برگزاری انتخابات شورایاری‌ها امکانپذیر نیست و وزیر کشور ایرادات قانونی برگزاری انتخابات شورایاری‌ها را به صورت مستدل و مستند به رییس شورای شهر تهران اعلام کرده است.

طبق گفته رییس ستاد هماهنگی‌های شورایاری‌های شهر تهران، این انتخابات حتما هشتم‌اسفند برگزار می‌شود. اگرچه چمران در آخرین جلسه شورا از انجام هماهنگی بین دولت و مجلس برای برگزاری این انتخابات خبر داده بود، اما وزارت‌کشور در آخرین اعلام‌نظر تاکید کرده است به‌عنوان متولی برگزاری انتخابات در کشور مسوولیت نظارت و برگزاری این انتخابات را برعهده نمی‌گیرد.

با قبول اینکه این انتخابات در این دوره هم با همه چشم‌پوشی‌ها و کنارآمدن‌ها برگزار شود و شورایاری‌های تهران وارد دوره‌ای جدید شود، بازهم نباید فراموش کنیم این‌همه کش‌وقوس تنها برای انتخابات در تهران است و شامل دیگر شهرها نمی‌شود. به بیانی وقتی برگزاری انتخابات در پایتخت با همکاری، سفارش، توصیه و پادرمیانی انجام می‌شود، معلوم نیست چه آینده‌ای برای برگزاری این انتخابات در همه شهرها پیش‌بینی می‌شود، اگر هم بنا بر این باشد که این مجموعه مردمی تنها برای پایتخت تعریف شود، دیگر با ماهیت اولیه آن فرق دارد.

گزارش

خانه علم، خانه امید

شیوا جمالی

● مدرسه که می‌رفتیم پشت نیمکت‌های چوبی، زنگ آخر هی کش‌می‌آمد و کش‌می‌آمد. وسایلمان را جمع می‌کردیم و مثل دونده‌های ماراتن گوش به زنگ می‌ماندیم. صدای زنگ، رهایی، آسایش و عطر غذای مادر بود اما این داستان همه بچه‌ها و همه کلاس‌ها و همه زنگ‌های آخر نیست.

بچه‌های «خانه علم دروازه‌غار» داستان دیگری دارند؛ خانه‌ای اجاره‌ای در محله دروازه‌غار تهران، که این روزها جمعیت امام‌علی(ع) آستین همت را بالا زده‌اند تا با کمک‌های کوچک مردم، سقف خانه اجاره‌ای همیشگی شود، آن هم در قالب طرحی با عنوان:

«با خرید چندسانتیمتر از خانه ایرانی دروازه‌غار در آموزش کودکان کار سهیم شوید.»

اما خانه علم چه فرقی با مدرسه‌های معمولی دارد؟

خانه ایرانی (علم) دروازه‌غار برای بچه‌ها و ساکنانش جایی فراتر از مدرسه است؛ درواقع خانه امید بچه‌هایی است که در یکی از زیرزمینی‌ترین محلات تهران زندگی می‌کنند. فقر، اعتیاد، ناآگاهی و بزهکاری وجه مشترک اکثر خانواده‌های این بچه‌هاست. خیلی از بچه‌های خانه علم هرگز به مدرسه نرفته‌اند و به جای درس‌خواندن دستفروشی و موادفروشی کرده‌اند. بعضی از این بچه‌ها حتی وجود نداشته‌اند! یعنی اوراق هویت و شناسنامه برایشان صادر نشده است. بچه‌هایی که بودونبودشان برای کسی مهم نبوده است اما این تا قبل از این بود که پای جمعیت امام‌علی(ع) به این محله‌ها باز شود.

اما جمعیت امام‌علی(ع) چه کسانی هستند؟

حدود ۱۵سال پیش با همت شارمین میمندی‌نژاد، دانشجوی هنر آن سال‌های دانشگاه تهران و عده‌ای از دانشجویان دانشگاه صنعتی‌شریف، هسته اولیه جمعیت امام‌علی(ع) شکل گرفت؛ جمعیتی که کار خود را از شادکردن کودکان مبتلا به سرطان آغاز کردند و به کودکان خاک‌سفید، لب‌خط و شوش و مولوی و دره فرحزاد و... رسیدند. درحال‌حاضر ۳۳ خانه ایرانی در سراسر کشور و در محروم‌ترین محله‌ها به حدود سه‌هزارکودک و خانواده‌هایشان زندگی دوباره‌ای بخشیده‌اند.

خانه علم دروازه‌غار در واقع اولین خانه ایرانی است که هدف اصلی‌اش فراهم‌کردن امکان تحصیل برای همه کودکان است. محیا واحدی، مسوول خانه علم دروازه‌غار می‌گوید: هدف ما در خانه علم فقط برنامه معمول آموزشی نیست. اولین هدف ما ارتباط برقرارکردن و جلب‌اعتماد بچه‌هاست. بچه‌ای که هرروز سر چهارراه‌ها دستفروشی می‌کند و تحقیر می‌شود و نادیده گرفته می‌شود، به تدریج دیواری بین خودش و سایر آدم‌های خوشبخت جامعه می‌کشد. تلاش ما در جمعیت این است که بچه‌ها احساس کنند همان‌طور که هستند و بدون هیچ قیدوشرطی، دوست‌داشتنی‌اند. دادن این حس به بچه‌ها و اینکه وصله ناجور و مطرود نیستند و توانمندکردن‌شان مهم‌ترین اولویت ماست. بچه‌ها، تیم‌های ورزشی دارند، کتاب می‌خوانند، تئاتر بازی می‌کنند، داستان می‌نویسند، موسیقی یاد می‌گیرند، غذای گرم می‌خورند و از مراقبت‌های پزشکی برخوردار می‌شوند. علاوه‌بر اینها در خانه علم تیم حقوقی تلاش می‌کنند که برای بچه‌های فاقد اوراق هویتی ایرانی یا کارت اقامت (افغان‌ها) مدارک قانونی صادر شود.

ادامه در صفحه ۱۷

جدول ۲۱۹۴ ■ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- هریک از دالان‌های بزرگ بازار- ممارست- سرمست ۲- برای نشان‌دادن درد بر زبان می‌آورند- زبان رسمی ایرانیان - از شبکه‌های تلویزیونی کشورمان ۳- وحشی و غیرمتمدن- کارگاه هنری- آفریننده ۴- آبرو و اعتبار- نیستی و فنا- مخفف گاه ۵- بهترین نوع اختیار- شعری مرکب از چهار مصراع- نظر مجتهد در احکام شرعی فرعی ۶- آشفته و مضطرب- مقدس شمردن- قلعه حکومتی ۷- نت آخر- عایدی- نوشتاری ۸- ویرگول- از گام‌های موسیقی- رستنی چتری ۹- بخش پایینی شلوار- تخته‌های بریده شده از تنه درخت- یک و دو ۱۰- میوه ترش هندی- زبانی از شاخه زبان‌های سامی- نور ماه ۱۱- جان پناه سرباز- ترساندن عمدی- روکار ساختمان ۱۲- مجموعه‌ای هماهنگ و همخوان- مطابق قانون و عرف اداری- تاکنون ۱۳- چو حل گشت آسان شود- هرج‌ومرج- اندیشمندان ۱۴- دوره‌ای در آغاز خدمت سربازی- اضافه‌کردن به مدت مقرر- مذکر ۱۵ - سبب، دلیل- میکروب کزاز- اهل روستا.

عمودی:

۱- دریانورد انگلیسی و فاتح قطب جنوب- پایکوبی و دست افشانی صوفیان ۲- پایان- پنج‌دندان عقب دهان- کهنه و فرسوده ۳- محلی- روزآمد- مرگ ۴- گشت‌وگذار- همیشه- خوک وحشی ۵- همه‌چیز را جمع می‌بندد- صدای خنده بلند- از اقوام ایرانی- پراکندگی ۶- پارسای دیرنشین- شاخه‌ای از ریاضیات- خوابگاه ۷- آزمون چند گزینه‌ای- نوعی انرژی- بنیان آلی کربن و هیدروژن ۸- از ادوات ورزش باستانی- سند پیمان زناشویی- از مصالح ساختمانی ۹- پسر ناخلف معاویه- ششمین خلیفه اموی- خورشید ۱۰- از موتورهای جست‌وجوگر اینترنتی- صادق و بی‌ریا- قوم حضرت‌موسی(ع) ۱۱- ساز استاد حسن کسایی- نوعی چاپ- مقابل رفتن- کمبود آن موجب بیماری گوآتر می‌شود ۱۲- سوره سجده‌دار- بزرگ‌ترین سوره قرآن- قول و قرار ۱۳- همسر حضرت‌یعقوب(ع)- لازم و ضروری- پایین‌آمدن قیمت ۱۴- بی‌بندوبار- طراح- به‌رخ‌کشیدن نیکویی ۱۵- کتابی آموزشی در فقه امامیه- پیش‌پاافتاده و معمولی.

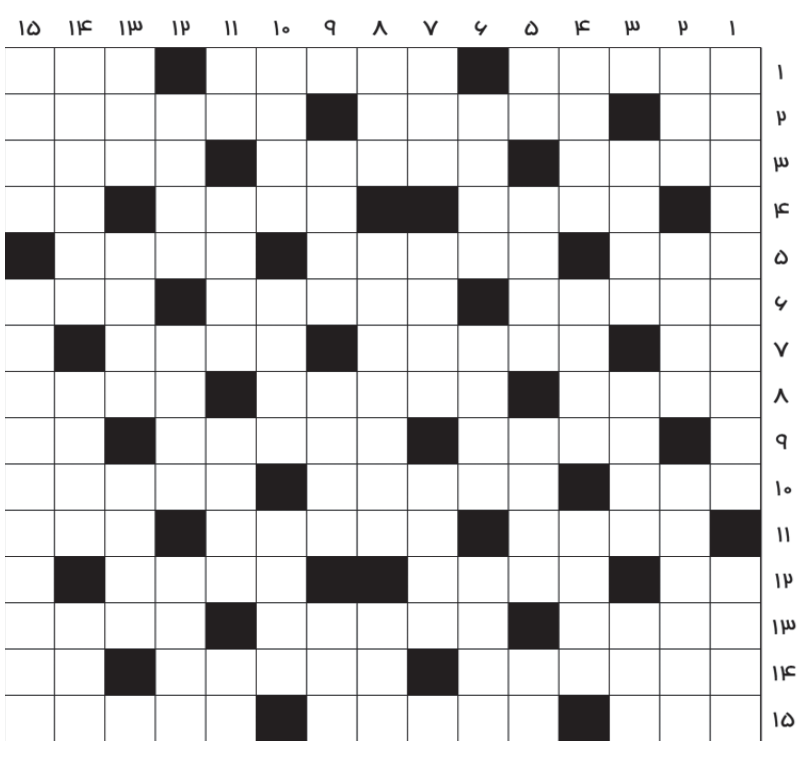

سودوکو سخت ۱۱۹۱

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

		۲				۷	۶	۵
	۶			۸	۵			
		۴	۷			۱	۹	
	۴		۳	۱			۷	
۸				۴				۹
				۲				۴
۴		۱	۸			۶		
	۵			۳		۹		
۶		۳						۱

سودوکو ۱۱۹۱

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

			۱		۳	۹		۵
۱		۹		۲	۸			۷
	۸	۳				۶	۱	۲
	۶		۹			۷	۴	۸
		۲	۷		۵		۶	۳
	۷		۳	۴		۲		
۵			۲		۷		۹	
				۵	۱		۷	۶
۴	۳		۸			۵		

حل سودوکو سخت

۸	۶	۷	۲	۴	۹	۳	۵	۱
۱	۴	۳	۵	۷	۸	۹	۶	۲
۹	۵	۲	۶	۳	۱	۷	۸	۴
۷	۹	۶	۸	۱	۳	۴	۲	۵
۲	۳	۸	۷	۵	۴	۱	۹	۶
۴	۱	۵	۹	۲	۶	۸	۷	۳
۶	۸	۴	۱	۹	۵	۲	۳	۷
۳	۷	۹	۴	۶	۲	۵	۱	۸
۵	۲	۱	۳	۸	۷	۶	۴	۹

حل سودوکو ۱۱۹۰

۸	۷	۵	۱	۲	۶	۳	۴	۹
۲	۳	۹	۴	۷	۵	۶	۱	۸
۱	۴	۶	۹	۳	۸	۷	۵	۲
۶	۲	۴	۷	۵	۹	۱	۸	۳
۹	۸	۱	۲	۶	۳	۵	۷	۴
۳	۵	۷	۸	۱	۴	۹	۲	۶
۷	۶	۳	۵	۸	۲	۴	۹	۱
۴	۱	۲	۳	۹	۷	۸	۶	۵
۵	۹	۸	۶	۴	۱	۲	۳	۷
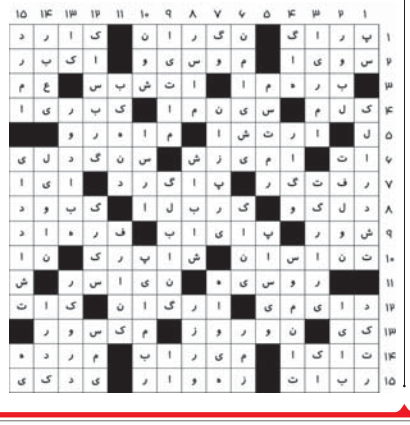
جدول ۲۱۹۳